

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

A kiadóhivatalban átvéve:
 Egész évre... 16 kor.
 Negyedévre... 4 e
 Helyben hához hordva:
 Egész évre... 20 kor.
 Negyedévre... 5 e
 Vidékre postán szállítva:
 Egész évre... 24 kor.
 Negyedévre... 6 e

TISZÁNTÚL

POLITIKAI NAPILAP

Megjelenik minden nap a hétfő és
 Ünnepek utáni napok kivételével.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Nagyvárad, Apáca-utca 3.

A szerkesztőség kéziratok visszaküldésén
 vagy megőrzésére nem vállalunk.

Előfizetések és hirdetések a
 kiadóhivatalhoz intézendők.

Egyes szám ára 8 fillér.

NAGYVÁRAD, május 21.

A delegációk.

(K. Ö.) Az idej delegációknak rendkívüli fontosságot ad a külpolitikai helyzet.

Az előtérben a kínai események vannak. A kínai expedíció eddig tíz millió koronánkba került. És mi hasznunk van belőle? A magyar kormány túlságos lojalitással kijelentette, hogy a dualizmusból kifolyólag Ausztria érdeke a mi érdekünk is, mert ez a monarchia érdeke. És ha ez a magyarázat helyes, akkor joggal kérdezhetjük, hogy mért nem helyezkedik Ausztria is erre az álláspontra, valahányszor magyar érdekek védelmezéséről van szó. Avagy annyira sem jutottunk volna, hogy a külügyben speciális magyar érdekeket fedeztünk volna fel. A dolog bizony még mindig úgy áll, hogy a külügy osztrák, amit a külügyminiszter tesz, azt Ausztria érdekében teszi. Magyarország éppen csak azért jó, hogy a monarchiát növelve, a nemzetek koncertjében annak nagyobb súlyt adjon.

Másképp mi minek mentünk volna Kinába, a hol semmi keresni valónk. Ausztria ipara piacokat keres és mert léhaságából kifolyólag még a Balkán piacokat sem képes megtartani, kapóra jött neki a kínai expedíció, mely alkalmas kereskedelmi kivitelű piacnak bizonyult. De talán mégis idehaza maradtunk volna, ha nincs Németország, mely rávett bennünket arra, hogy a kínai expedícióban oldala mellett részt vegyünk. Természetesen mint hű szövetségesei. Aminthogy Németországról elmondhatjuk, hogy kitűnően ért ahhoz, hogy miképpen kelljen szövetségeseit kizsákmányolni. Velünk szemben a legridegebb gazdaságpolitikai eljárást követi, mégis rávett bennünket arra, hogy Olaszországnak ránk nézve veszedelmes gazdasági engedményeket tegyünk. Olaszország már is kijelentette, hogy csak azon feltétellel hajlandó a hármasszövetségben megmaradni, ha a gazdasági előnyöket továbbra biztosítva látja. Áldozatot azonban csak Magyarország hozhat és így Németország majd ráveszi az osztrák diplomáciát, hogy a monarchia érdekében Magyarország ezt az áldozatot meghozza.

Pedig Németország helyesen tenné, ha tudatára ébredne annak, hogy a hármasszövetség rá nézve ép oly fontos, mint a mi monarchiánkra nézve. Oroszország és Franciaország sokkal félelmetesebb ellenfelek, sem hogy Németország a hármasszövetség által nyújtott előnyökről egykönnyen lemondhatna. Semmivel sem látjuk indokolva azt, hogy a hármasszövetség a német diplomácia járszalagja után fusson.

Aztán micsoda ravasz fondorlattal tudta a hármasszövetség két gyengébb tagját arra vinni, hogy a hadsereget erőn felől fejleszszék. Nyíltan kijelenti, hogy a hadsereg fejlesztése tekintetében nem akar konkrét tervekkel az illető államokra különös terheket rakni, a gyakorlatban azonban azt látjuk, hogy kénytelenek vagyunk a gazdag Németországgal lépést tartani, nehogy a rangsorban a harmadik helyre szoruljunk. Idővel így jutottunk bele a militarizmus fojtogató karjaiba, mely minden fejlődést lehetetlenné tesz. Mert a militarizmus a lehető leginproduktívabb befektetés. A békét a nemzeteknek nem képes megadni és folyton újabb áldozatot követel a produktív munkától.

A fehér császár is hitelét vesztette. Hirdeti a békét és háborút indít. Mandzsuriát elfoglalta és a Balkánon galibát csinált. Simics, a bécsi szerb követ semmiről sem tud és Szerbia Oroszországgal katonai konvenczióra lép. A csáfolatok csak megerősítenek bennünket abban, hogy a Balkán-félszigeten készül valami ellenünk. A szláv népek szeretik az orosz kancsukat és mire kiábrándulnak, már késő leend. A mi diplomáciánk pedig csendesen aluszsa az igazak álmát. Hiszen mindent lezáfoltak, nem igaz az egészből egy betű sem. Legfeljebb megkérdezi Németországot, hogy mit tegyen. Annak pedig Bismarck szerint Hekuba az egész dolog, a mi a Balkán-félszigeten történik. A rokonokról majd csak gondoskodik, de már éretünk nem tesz semmit. A mi diplomáciánk így is jól van. Nem lehetnek az állapotok sohasem oly kedvezőtlenek, hogy valahogy ne legyenek.

Vajjon mikor akadunk arra az államférfiura, aki egy Andrássy Gyula szemével nézi a külügyi fejleményeket és tudja azokat hazája javára értékesíteni?

A delegációk a király előtt.

— Saját tudósítónktól. —

Bécs, május 21.

A közönségek tárgyalására kiküldött magyar országos bizottság tagjait ma déli 12 órakor fogadta ő Felsége. A delegátusok, akik legnagyobb részt diszmagyarban jelentek meg és csak itt-ott tarkította a képet egy-egy egyenruha és Brankovics patriarka talárja, 11 órakor a magyar delegáció helyiségében gyülekeztek össze, a hol Szápáry Gyula gróf megismertette a delegátusokkal ő Felségéhez intézendő beszédének szövegét. A delegátusok ezután kocsin az udvari várakba hajtottak, a hol előbb a márványteremben gyűltek össze; onnan azután teljes számban átvonultak a belső titkos tanácsosok termébe, a hol a trón előtt félkörben foglaltak állást. Erre Andrássy Aladár gróf, főkamrármester jelentést tett ő Felségének, aki a terembe jött és az ajtótlól

jobbra levő emelvényen, a trónszék előtt állapodott meg. Szápáry Gyula gróf, a magyar delegáció elnöke a következő beszédet intézte ő Felségéhez:

*Felséges Császár és Apostoli Király!
 Legkegyelmesebb Urunk!*

Felséged legmagasabb meghívására gyűlt egybe ezen országos bizottság, hogy az 1867. XII. t.-cz. által körülírt feladatát teljesítse; munkálkodásunk megkezdése előtt legelső kötelességünknek ismertük, Felséged előtt hódolatunk kifejezésére megjelenni.

Az országos bizottság tagjai, kik ma Felséged előtt megjelentek, legnagyobb részben már több éven át tagjai az országos bizottságnak s ezen körülményben biztosítékát találhatja Felséged annak, hogy ezen bizottság ugyanazon irányt fogja követni melyet az előző bizottságok követtek.

Az érzelmeik, melyek bennünket vezérelnek, nem lehetnek mások, mint tántoríthatatlan hódolatteljes ragaszkodás Felséged magas személyéhez, feltétlen ragaszkodás hazánk alkotmányához, melynek Felséged legbiztosabb őre, tiszteletbentartása azon közjogi kapcsolatnak, mely hazánk és Felséged többi királyságai és országai között fennáll és szigorú megtartása azon hatáskörnek, melyet a törvény ezen bizottság részére megállapít.

Nagy érdeklődéssel várjuk Felséged kormányának előterjesztését a külügyi helyzetről és reméljük, hogy azon *bonyodalmak*, melyek Európától távol, a világ két különböző részén felmerültek, az európai hatalmasságok között fennálló *egyetértést* meg nem zavarják, mert közös érdeke Európa minden államának a *béke fenntartása*, hogy ennek oltalma alatt minden állam saját belügyeivel foglalkozhassék, még pedig az általános kultúra terjesztésével és az anyagi érdekek gondozásával.

Külpolitikánk egyik sarkköve a két évtizednél tovább fennálló *hármasszövetség*, mely az európai béke legbiztosabb záloga. Ezen érdekeinknek annyi év óta megfelelő szövetség hazánkban mély gyökeret vert és óhajtjuk, hogy úgy Németország, mint Olaszország népei oly jóindulattal viseltessenek irányunkban, mint a milyennel mi viseltetünk ezen két nemzet iránt.

Külpolitikánk másik sarkköve keleten a *status quo fenntartása*, mely saját érdekeink kielégítése mellett biztosítja a jó viszonyt, a szomszéd orosz birodalommal. Az ezen két nagy hatalom közt fennálló jó viszony legbiztosabb záloga a keleti államok fejlődésének és felvirágzásának.

Az európai béke fenntartása iránt elterjedt általános kívánság mellett a *hadviselésben* használt eszközök folytonos *tökeletese* és az *általános felfegyverzés*, melyet minden állam követ, nagy pénzübeli áldozatokat ró évenként ezen monarchia két államára. Saját érdekünk és biztonságunk meg kívánja, hogy azon eszközöket, a melyek nemzetközi politikánk érvényesítésére szükségesek, meg ne tagadjuk. De époly kötelességünk hazánk suiyo anyagi helyzetét szem elől nem téveszteni. Reméljük, hogy ezen két szempont figyelembentartását megkönnyítik Felséged kormányának előterjesztései; mi pedig biztosítjuk Felségedet, hogy mint mások, ugy ez alkalommal is, a legnagyobb lelkiismeretességgel fogjunk ezen előterjesztéseket tárgyalni. De mielőtt munkálkodásunkat megkezdjük, azon érzelmeink akarunk kifejezést adni, a mely nem csak ezen országos

bizottságnak, nemcsak küldöinknek, a törvényhozás két házának, hanem az egész nemzetnek osztatlan érzelme, hogy az Egek hatalmas ura távolítsa el Felségedtől minden bűt és gondot, adjon Felségednek kitartást és teljes erőt fontos uralkodói teendői elintézésére és Felséged népei érdekében folytatott munkásságának némi jutalmát nyerve azon hódolatteljes ragaszkodásban, mely Felséged magas személyét környezi, mely érzelmektől áthatva szívünk mélyéből azt kívánjuk, hogy az Isten Felségedet sokáig éltesse. (Lelkes éljenzés.)

Ő Felsége erre a következőképen válaszolt:

Hű ragaszkodásuk kifejezését, melyet einökük előttem tolmácsolt, őszinte megelégedéssel hallottam: végük érte meleg köszönetemet.

Drága szövetségeseim, Olaszország királya, valamint Anglia királynéja 5 Felségeiknek az országos bizottság utolsó üléséhez óta bekövetkezett elhunytá mélyen megsomorított.

Ezuttal is különös megelégedéssel utalhatok a *velünk szövetkezett birodalmakkal* változatlanul fennálló szívélyes, valamint azon bizodalomteljes és minden irányban barátságos viszonyra, melyben az összes hatalmakkal vagyunk, és ezen örvendetes politikai helyzetből a béke további fenntartására jogosult reményt mérhetünk.

Az elmúlt év óta *Kínában* felmerült zavarok a hatalmak egyetértő közbelépését követelték ottani képviselőik és hozzátartozóik védelmére; de nem kevésbé azon célra is, hogy ama birodalomban rendezett állapotok helyreállítása lehetővé tessenek. A mi részvételünk ezen együttes fellépésben elejétől fogva azon határokhöz volt szabva, melyeket egyfelől a *monarchia nagyhatalmi állása*, másrészt *ottani érdekeink* aránylag csekély terjedelme számunkra kijelölt.

Hadügyi kormányzatom, mint előterjesztései mutatják, a jövő évre a *legsúlyosabbra sorította igényeit*. Az *új tüzérségi anyag* létesítésére

célzó kísérletek még folyamatban vannak.

Bosznia és Hercegovina köz-igazgatásuk költségeit, mint eddigé, saját bevételeikből fogják fedezni.

Bizva azon hazafias belátásban, melylyel Önök feladatuk megoldásához hozzálátnak, tanácskozáisainak üdvös sikert kívánok és szívből üdvözlöm Önöket. (Éljenzés.)

Ő Felsége ezután cercélét tartott, melyen a delegáció valamennyi tagját megszólítással tüntette ki. Különösen hosszasan beszélt Széll Kálmán miniszterelnökkel, Szapáry Gyula gróffal és Szilágyi Dezsővel, a delegáció elnökével.

A Balkán-kérdés napirenden.

Egy római lap megbízható forrásból azt jelenti, hogy Orosz-, Francia és Németország között alkudozások folynak a maczedon-kérdés dolgában. Rómában azt hiszik, hogy a maczedon-kérdés aknttá vált és hogy legközelebb az egész keleti kérdés napirendre kerül az európai nagyhatalmak között. Olaszország azért alkudozik Francia- és Oroszországgal, mert érdekeit éppen Ausztria Magyarországtól félti, mely az olaszok hite szerint szintén igényt tart Albániára. Bulgária gyanakodva nézi Románia és Görögország akcióját és a bolgár sajtó idegesen tárgyalja az abbáziai találkozó várható eredményeit. A szófiai »Vedernja Posta« azt írja, hogy a görög és román uralkodó teljesen megegyeztek arra a politikára nézve, a melyet Bulgáriával szemben a maczedon kérdésben követni fognak. A »Mir« azt hiszi, hogy Abbáziában nemcsak a maczedon kérdésben történt megegyezés, hanem az egész Balkán kérdés tekintetében is. Görögország és Románia formális katonai és politikai konvenczióra léptek egymással. Nevezett lap kérdi, tudja ezt Oroszország vagy ha nem, miért tudják csak Bécsben azt, hogy tulajdonképen mi is történt Abbáziában.

Régészeti és történelmi muzeum. (Schlauch-park) nyitva minden vasár- és ünnepnap d. e. 10 órától fél 1-ig és d. u. 3-5-ig 10 kr-ért. Kedden és csütörtökön d. u. 3-5 óráig 20 kr-ért. Más időben 50 kr.

Kny Antal cz. kanonok beiktatása.

A váradi székesegyház hangulatos bel-seje tegnap szép ünnepségnek volt tanuja: az új czimzetes kanonok, Kny Antal szentszéki ülnök esperesplebános beiktatásának, melyen a káptalan tagjain kívül az egyházmegyei papság meglehetősen számban volt képviselve.

Miután az új kanonok a káptalani sekrestyében a káptalan tagjai előtt a trienti hitvallást és a hűség esküt letette, a székesegyház szentélyében, körülbelül 10 óra tájban, megkezdődött a tulajdonképeni beiktatás. A beiktató tisztét a váradi társadalom egyik ismert előkelő alakja, Széchenyi Jenő apátkanonok székesegyházi főesperes vitte, ki a Jöjj el Szentlélek Isten elénkélése után a stallumhoz vezette az új kanonokot s ott rövid, lendületes beszéddel vázolván a kitüntetettnek eddigi pályáját, fölkerlte a bibornok-püspöki titkárt, Szemethy Géza pápai kamarást a királyi kinevezés és a bibornoki leirat fölolvására, melynek végzetével ünnepélyesen beiktatta székébe a kitüntetettet, átadván neki a kanonoki bíró-tumot és mozzattát.

Az új czimzetes kanonok szólalt föl ezután hálát adva a bibornok-püspök kegyességéért, aki a lefolyt évtizedben másodsor-részesíti őt kitüntetésben s ünnepélyesen ígéretet téve, hogy a királyi és főpásztori kegye megnyilvánulásáért örökre hálás leszen; végre köszönetet mondva a káptalan illusztris tagjainak a szeretetért, melylyel keblükbe fogadták. Ünnepélyes Te Deum vetett véget a beiktatásnak, mely után az új czimzetes kanonok a rezidenciába vonult a bibornokokhoz kihallgatásra.

Ebédre véle együtt a bibornokokhoz Steiberger Ferencz dr. apátkanonok volt hivatalos, kit reggel nyolcz órakor benedikált a főpásztor, mint új apátot, ki tehát e naptól fogva van följogositva a főpapi diszjelvények használatára.

Az új cz. kanonok 1833. jan. 17-én született s 1857-ben felszenteltetvén, hat évig káplánkodott. 1863. Uj-Kigyóson administrator lett, szeretetre méltó egyéni tulajdonságával a kegyuri Wenckheim család bizalmát annyira megnyerte, hogy 1870-ben az ugyancsak Wenckheim patronátus alatt álló békési egyház papja lett. A bibornok alig négy évvel váradi püs-

A „TISZANTUL“ TÁRCZÁJA.

Levegőváltozás.

Írta: Hantke Emil.

Egy este szokatlan nagy számban jelentek meg a fiuk »Judít nagysám csárdájában«. Pedig nem is a Judít volt a csárda, hanem az édesanyjának öz. Loncsiska Vinczénének a bodegája. De mert Judítot nagyon tisztelték és ebből kifolyólag öz. Loncsiskáné meg nagyon kedvezett a fiuknak, elnevezték »Judít nagysám csárdájának«. Es nem volt rossz dolguk a kis bodegában. Kaptak mindent, a mit csak hidegen elő lehet állítani, sőt ha nagyon éjjelt mutatott már az idő, a »nemzetes asszony« még fekelekávéit is tudott adni a »diákjainak«.

A mint mondám ezen az estén szokatlan nagy számban gyűltek össze. Megérkezett Zigány Gyuri, a kiról — mikor egy vagy három hónapja itt hagyta ezt a társaságot, — azt hitték, hogy még ennek a világnak, az ő világuknak is búcsút mond.

Mert úgy történt a dolog, hogy Zigány Gyuri egy levelet kapott. Szép, nyugodt vonások, igaz, őszinte szívből eredt tartalom. Az írója azon óhaját fejezte ki, hogy versei és tárczái után ítélve egy igazi mély érzéssel telt férfileket képzel maga elé, mely lélek alapjában véve búsongó és inkább szomorúságra hajló, azonban lelke mélyén meg-megcsendül az igazi

erőteljes humor, hogy felvidítsa, bearanyozza a sors mostohasága miatt már csüggedni készülő lelket.

Es Zigány Gyuri mit tett? Azt a mit mások! Az ismeretlen, álnév alatt rejtőző hölgynek megírta, hogy köszöni szépen ezt a jellemzést és ha úgy kerül a dolog, legyen oly jó és küldje be Szinyei bácsinak is, ki az összes magyar írók életrajzi és egyéb adatait közölni szokta. Es evvel azt hitte vége lesz mindennek. Mert az ilyen érzélgős izü történeteket már nem szerette.

De jött egy másik levél. Avval kezdte, hogy félre értette az ő diskret és igaz szavait. Ezt nem hitte volna, de ha már így van, ő vár addig, míg maga Zigány fogja keresni azt a nőt, a ki őt megértette, és akit ő is meg fog érteni. Ha ez az idő eljön, akkor mint *jóbarátok* meg fognak ismerkedni; és akkor közös lesz a gondolatuk és fogják egymás feltétlen bizalmát és tiszteletét birni, mely távol fog állani mindennemű gyanúsítástól.

Zigány most már elkezdett gondolkozni.

— Csak tudnám . . . különben barátság-nál a szépség nem határoz. Legyen finom, művelt lelkű és ne felvilágosodott. Aztán meg, ha igaz lenne, hisz várom már régen ezt az időt . . . Meguntam nagyon ezt az életet! Azt mondják, hogy dolgoznak, szaladunk és nekem mégis úgy tetszik, mintha naplopás lenne a mit csinálunk. És a mellé ássuk a sírját

egészségünknek, jóérzésünknek és annak a csep boldogító életkedvnek is. Gyűlölnék mindent a mi szentimentális és mi magunk is azok vagyunk. Telve a legnagyobb világfájdalommal és fennen hangoztatjuk, mintha egy új szektát csinálnánk: Ime, nézzétek az *éj-imádókat!*

Megrázkodott . . . és úgy érezte, hogy szeretne messze kiszállani, úgy eltűnni, hogy még az emléke is elveszen ennek az életnek.

Küzködött, habozott sokáig, mert szokatlan lépés előtt állott. Végre is rászánta magát . . . megismerkedett Jakó Erzsikével és úgy találta, hogy ezt a nőt ő is meg fogja tudni érteni.

Még csak búcsu estét sem csapott, úgy tűnt el, nyomtalanul. Csak egy kis levelet küldött annak a borzas hajú, beesett szemű filozopternek. Abban sem volt más, mint egyik jőnevű ifju költőnk következő sorai:

Szívemnek nagy, mérhellen vágya támad
Letűnt világom, ifjuság, utánad;
Oh élet napja, tüneményes álom,
Az utat hozzád merre s hol találok?

S úgy tűnik nekem, mintha messze-messze
A csillogó habok fölött evezne . . .

A »Judít nagysám csárdájában« aztán összenéztek és elkezdtek a vállukat vonogatni.

pöki székfoglalása után, 1891-ben szentszéki ülnökké, 1894-ben pedig a gyulai kerület esperesévé nevezte ki. E minőségében találta őt a királyi kitérítés, mely Békésen, a nagy protestáns városban általános örömet keltett. Ad multos annos!

A vízvezeték újabb munkálatai.

Az elmúlt évtized nagy jelentőségű alkotási között kétségtelenül a legelső és legfontosabb Nagyváradon a vízvezeték, amelynek áldásos hatása közegészségügyünk javulására, már is számokban kifejezhető.

Eppen nem sajnáljuk azt a 600,000 frtot, amit ezen nagy jelentőségű műbe fektettünk, de most, mikor a város egy másik fontos városi intézmény: a közvilágítás berendezése előtt áll, rá mutatunk egy pár dologra, hogy levonjuk belőle a tanulságot s ne ragadtassuk el magunkat nagy szólamokkal, hanem járjunk a földön.

Mikor a vízvezeték terveztek, Oelwein bécsi tanár, a terv készítője határozottan a vizgyűjtő-galléria rendszerét ajánlotta, azonban Farkas Kálmán műszaki tanácsos véleményéhez képest rátért a város a kut-rendszerre.

Azóta már pár százezer korona újabb befektetést tettünk s még mindég nincsen a város biztosítva, hogy minden körülmények között lesz elég vizünk.

Mindjárt az első évben bebizonyult, hogy Oelwein-nak volt igaza, mikor a gyűjtő-gallériát proponálta.

Az eredetben kiépített kutak mellett újabb kutakat kellett készíttetni s ezek daczára a gyűjtő gallériát is ki kellett építeni. Ma már 200 méternél hosszabb gyűjtő galléria metszi át a vizgyűjtő telepet s ezen kapjuk a szűrt Körözs vizet, a hangoztatott talaj viz helyett. Na de ez a legkevesebb, a fődolog az, hogy egészséges vizünk van.

Az ám azonban aggasztó, hogy minden évben újabb és újabb óriási befektetéseket kell a vízműnél tenni, ami részben a könnyelni gazdálkodásból ered.

Újabb gép, kút, vizgyűjtő galléria, fenékgát stb. sűrű egymásutánban tolnak előtérbe. És a biztatást újabb befektetésre már

is hangoztatják, mikor a fenékgát építéséhez sem kezdtek. Már rémitik a város nyomorúságos anyagi helyzetén aggódó polgárságot, hogy a fenékgát sem biztosít arról, hogy lesz a legnagyobb melegben is elég vize a város lakosságának.

Ne toldozzanak, foldozzanak, hanem vizsgáltsák felül a vízművünket s szerezzenek tájékozást arról, hogy miként rendezze be a város alaposan ezen fontos közegészségügyi intézményünket legalább egy évtizednek megfelelő biztossággal.

Mert hát eddig sok fonák dolog történt a vízmű körül.

Csak egyre mutatunk rá.

Az utcák locsolására nem találták megfelelőnek a tűzcsapokat, hanem beépítettek a földbe újabb 6000 forintot a külön locsoló csapokkal. Es ezután következett be a dolog szomorúan komikus része.

Mikor a 6000 forintot már kiadtuk, a város szakemberei azt mondták, hogy a locsoló csapokat nem lehet használni, mert sok vizet pocskol és hozattak drága pénzen locsoló hordókat. Így dobtunk ki aztán 6000 forintot.

A jövőre nézve kívánatos, hogy a vízvezeték akként kezeltsék, hogy ne kelljen minden évben újabb és újabb 50—100 ezer koronát beleépíteni, hanem e helyett gondoskodjunk azon, hogy azokba az utcákba is bevesszük ezen kiváló közegészségügyi intézményünket, ahol most még nincs csövezeték. Az erre kiadott költség nem lesz kidobott pénz!

UJDONSAGOK

A Pázmány-Egylet N. Váradon.

Már hiradással voltunk arról, hogy az »Országos Pázmány-Egylet« június hó 2-án tartja meg választmányi ülését városunkban. Komoly, céljunkt megfontolt férfiak gyűlnek össze és tanácskoznak azon, hogy fejlesszék, tökéletesítsék a megkezdett munkát: a kath. írók és hírlapírók szervezését, anyagi és erkölcsi érdekeik előmozdítását.

Tiszta és nemes szándék vezérli őket és

forró szívvel kívánhatjuk, hogy céljukat elérjék.

Ezuttal első ízben jelenik meg vidéken az egylet, hisszük, hogy siker fogja kísérni lépésüket.

A Pázmány-Egyletnek helybeli tagjai tegnap délután értekezletre gyűltek össze, melynek célja volt: a választmányi üléssel kapcsolatosan rendezendő *ünnepély előkészítése*.

A részletes program még nincsen összeállítva, de már előre jelezhetjük, hogy az ünnepély keretében helyet talál a tudomány és művészet.

Az egyesület egyik kiváló fővárosi tagja nagy érdeklődéssel tart, amelynél szebbnél-szebb vetített képeket mutat be. Ezenkívül művészi magaslapon álló zene- és énekszámok emelik a program becsét.

Az ünnepélyre meghívókat bocsátunk ki, de belépti díj nem lesz.

A részletes műsort közelebb hozzuk.

A kamarai választások.

A nagyvárad kereskedelmi és iparkamara iparos beltágjainak választását a kereskedelemügyi miniszter tudvalevőleg megsemmisítette, mert 25 darab szavazólap kézen-közön elveszett.

Az új választásra nézve a kamara előterjesztést tett a miniszterhez, az irányban, hogy ez alkalommal is betartandó-e a törvény azon intézkedése, hogy a választás kitűzése és megtartása között négy heti időköznek kell lenni.

A miniszter értesítette a kamarát, hogy tekintettel az ügy sürgősségére, ez alkalomból kivételesen nem kívánja a 4 hét betartását.

Tekintettel ama körülményre, hogy a régi kamarai tagok mandátuma már ez év január 5-én lejárt, Gerő Armin főkapitány tegnap délután értekezletre hívta össze a központi bizottságot, a választási határnap kitűzése végett.

Gerő Armin elnökléte alatt Farkas Izidor, Andriska Károly, Szilárdy Ernő és Beczka Lajos tagok voltak jelen.

A miniszter fentebb ismertetett leiratának ismertetése után az iparos beltágok választását folyó évi június hó 2-án reggel 8 órától

— Na ezt egyikünk se gondolta volna! és mintha mi sem történe, nap rendre tértek fölötte.

Képzhetni tehát, milyen üdvölgéssel fogadták, mikor a borzas filozopterrel belépett a csárdába és elfoglalta régi helyét ott a két ablak között a szögletben. Még a nemzetesaszszony, meg Judit is oda ültek.

Zigány tudta a szokást. Ha visszakerült közéjük, tartozik számot adni arról, hol és miként töltötte el azt a három hónapot. Nem is vártott hát soká magára.

— Ismeritek jól eddigi életemet, eddigi véleményeimet, meggyőződéseimet, a mik jellemeztek három hónappal ezelőtt. Nahát ezek mind meg vannak, legfeljebb jobban megerősödve. Nem változtam meg cseppet sem... pedig akartam. Ebbe a kerékvágásba egy őszinte levél zökkenett bele. Írója bennem egy mintaszerű valamit látott... és csalódott... ő is... én is. Ennek pedig mi vagyunk az okai. Itt a füstös, gázlángos, porral telt levegőben oly történetek népesítik be agyunkat, melyeknek csak ott lehetne napvilágot látni, a hol minden csupa élet, csupa virág és tisztaság, hol napsugárban török meg a gyenge haraszt és szivárványban fürdik a fakadó bimbó. Dehát mindavájan nagy képmutatók vagyunk... és éppen velem kellett megtörténni, hogy mindnyájunk nevében bűnhődjem. Azok a szép, romantikus de hazug mesék, melyek alig egybek titkolt vágyak gyöngye visszfényénél, nem

csoda, ha másokat az igaz való édes ábrándjaiba ringatnak. Csak hogy ennek addig szabad tartani, míg az olvasás tart.

Szegény Erzsikének az volt a baja, hogy ő tovább szendergett abban az édes ábrándban és mire felébredt... hogy is írniad te novellista?

— Rút, kiellen és kopár pusztá közepén találta magát.

— Remélem most már csak rá tér a tulajdonképpeni tárgyra — szólt közbe Judit.

— Hja persze, magát csak az érdekli. Hát jól van... Hogy és mint, az mellőkes, de megismerkedtem vele. Milyen csodálatos nő volt az. Igaz hőlesesség, mély emberismeret és cinizmussal palástolt jószágos szív hangozott felém, midőn megszólalt és lelkéből a rejtegetett titok mint a szenvedésekben leszűrődött életigazság sugárzott ki... És a mellé még szép is volt... Kezdtem magam boldognak érezni: egy ilyen nő vonzódik hozzám, ki-ben ezek a fenséges kellekek vannak meg, menten minden tetetett emancipációtól! És felébredt szívemben a régi, diák életem után kilobbant láng, az a titokzatos vonzerő, mely észrevétlenül édes erőszakkal hatol a szívbe, szétszórja az okoskodást és új vágyakat, boldogító érzelmeket szül.

Küismertük és szerettük egymást, mint jó barátok. Nem is képzeltek mennyire meg tudott változtatni. Kerültem mindent, ami össze-

hozna a világ zajával, csak a perczekeket vártam, mikor újra együtt lehetünk, hogy kicséréljük, megbeszéljük egymás gondolatait. Legjobbiban azon csodálkoztam, hogy tudtam kijönni abból a 30 frtból, mi havonként rendelkezésemre áll.

Hanem egyszer kezdtem magamban különös érzéseket tapasztalni. Elkezdtem töprengetni, hogy elfogadhatok-e egy tiszta, ártatlan szívet cserébe, amelyért az én fáradt, sivárnak látszó szívemet nyujtom?

— Szerelmes lettél bele. Tudtam, hogy ez lesz a vége — szólt közbe a kis patikus.

— Minek tagadjam? Az! Es ebből láthatjátok, hogy mily önző a férfi szív.

Te novellista aztán meg is fejtheted ezt a kérdést: A férfi szerelme tapad-e inkább a külsőséghez, vagy a nőé?

— A címre legyen: Szellemi szó-örlés, kapcsolatban a lélek-fertőzéssel — szólt meg a filozopter.

— Tényleg sokat össze örölkünk, míg végre...

— Ezt már tudom — kiáltott a novellista. — Szép napsugaras délután. A szellő lágy fuvalma jólesően simogatta az orgona és jázmin szagtól lázas homlokokat és egy boldogító érzés belopta magát mindkettő keblébe. A sűrűben megszólalt a fülemile és magasztos éneke olyan hangokat hozott fülükbe, melynek minden változata a szerelem dicsőítése volt.

esti 6 óráig tüzte ki a tüzelő őrtanya nagytérképében.

A szavazás egy választási bizottság előtt fog megtörténni. A bizottság elnöke **Andriška Károly**, tagjai: **Láng József** és **Sziládky Ernő**.

Gerő Armin főkapitány a legnagyobb körültekintéssel készíti elő a választást s akként intézkedik, hogy semmiféle felebezéssel meg ne támadhassák. A kiadandó hirdetés nyilvánosan intézkedik a szavazatok összeszámlálásáról. A mely lapon nem lesznek a póttagok külön kijelölve, az első 16 rendes, a további 8 póttagnak számítatik.

Valószínűleg most simábban megy végbe a választás, mint januárban.

TAJÉKOZTATO.

Május 25. Tiszti-majális a Püspök-fürdőben.
Junius 2. Az Országos Pázmány-Egyesület választmányi ülése és ünnepélye Nagyváradon.
Junius 16. Iparkamarai választások.

* **Személyi hírek.** **Nátafalussy Kornél** tanker. kir. főigazgató a nagyszalontai közs. gimnázium megvizsgálása végett két napi tartózkodásra **Nagy-Szalontára** utazott. — **Lósch József** ezredes a 2. honvéd huszárezred parancsnoka tegnap Nagyváradon időzött.

* **Pusztító vihar.** Mint tegnap már megírtuk, **Biharvármegye** déli szélén és **Gyula** vidékén óriási jégvihar tombolt a napokban. Iszonyu mennydörgés, villámlás félemlítette meg a környéket s a fekete felhőkből szakadt a jég. A vihar nemcsak a vetéseknek volt ártalmára, de embert is pusztított. A gyulai országos vásárra igyekezett egy nagykarolyi kereskedő, akinek a nevét eddig nem puhathatták ki. A sarkadi országuton járt a kocsija, a mikor a vihar utólérte. Egy villámcsapás halálra sujtotta a kocsin ülő kereskedőt, a kocsivásárpedig teljesen megolvastotta. A kocsisnak a nagy ijedtségen kívül csodálatos módon nem történt semmi baja sem, ugyszintén a lovak is sértetlenül maradtak. Mint sarkadi tudósítónk írja, a környéken a vihar délután ujult erővel kitört. Gyula és Sarkad között veszedelmes fergeteg járt, erős jégeső volt, mely igen nagy kárt tett az ottani vetésekben.

* **Viktória királynő borai.** Ugylátszik **Edwárd király** nem szereti a Xeres bort, mert mint Londonból jelentik, a legközelebb nyilvános árverésen el fogják adni azt a 60.000 palack Xeres bort, melyet **Viktória királynő** szerzettetett be az udvari biczek részére.

* **Polgármesterek értekezlete.** Győr város polgármestere az összes törvényhatósági városokhoz kérdést intézett, hogy nem tartják-e szükségesnek a polgármesterek idej értekezletét. A múlt évi első kongresszus anyaga és hatása indokolja az értekezletet, amelyen valamennyi várost egyformán érdeklő kérdéseket és törvénytervezeteket megbeszélnek és megállapodásnak, hogy szükségesek-e valamely irányban lépések s ha igen, minő formában és eszközökkel. A felhívásra hozzájárulásukat bejelentették: **Arad, Baja, Kassa, Kecskemét, Komárom, Nagyvárad, Pozsony, Selmezbélabánya, Sopron, Szatmár-Németi, Szeged, Székesfehérvár, Temesvár, Ujvidék és Versecz városok.** Tegnapig még nem nyilatkoztak: **Debreczen, Kolozsvár, Marosvásárhely, Zombor, Szabadka, Hódmező-Vásárhely, Pancsova.**

* **Adórajstromok közszemlén. Hirdetmény.** Nagyvárad város összes városrészeire a vonatkozó és a kir. pénzügyigazgatóság által érvényesített 1900. évi nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek adókiivetési lajstroma az 1883. évi XLIV. t. cz. 18. §-a értelmében folyó évi május 22—29-ik napján át 8 napi közszemlére a városi adóhivatal 5. számú szobájában tétetik ki azon figyelmeztetéssel, miként az érdekeltek adózók a jelzett lajstromban terhükre előírt adót ott megtekinthetik és az ellen netaláni felszólamlásukat a régi városháznál levő sorozóteremben május 30-án d. e. 9 órákor megtartandó tárgyalás alkalmával előszóval előterjeszthetik. Városi adóhivatal. Nagyvárad, 1901. május 20. **Bordé Ferenc,** adóügyi tanácsos.

* **Vilmos császár Magyarországon.** Mohácsról jelentik, hogy **Vilmos német császár** augusztus első felében látogatja meg **Frigyes főherceget**, akinek a mohácsi szigeten levő vadászkastélyban száll meg. A sziget egyike az ország leggazdagabb vadászterületeinek és rendkívül gazdag vadakban. A német császár szarvasra fog vadászni. A kastélyban ideiglenesen még a főhercezs családja lakik, amíg el nem készül az új erdőszlak. Az emeletes kastély a sziget egyik emelkedett pontján fekszik, évszázados fákkal környezett tisztáson.

* **Budavár bevételeinek évfordulója.** A főváros hazafiás polgársága kegyelettel ünnepelte meg tegnap Budavára bevételeinek évfordulóját. Délelőtt tíz órákor ünnepélyes gyűlést tartott a budai krisztinavárosi plebániatemplomban **Rostaházi Kálmán** plebános. A magyar állam czimerével és délszaki növényekkel díszített templomban megjelentek a negyvennyolczas honvédek **Szentimrey Imre** vezetésével. **Illyés Bálint**, a függetlenségi és 48-as párt képviselőjében az **Irányi-asztaltársaság** tisztelettel és **Kleia Pál** a fővárosi asztaltársaságok képviselőjében. Délután négy órákor kiváltak a budai krisztinavárosi temetőbe, a hol szintén kegyeletes ünnepség volt.

* **A római herceg.** Rómából jelentik, hogy a minisztertanács a királlyal egyetértőleg elhatározta, hogy a születendő trónörökös czime — ha t. i. az újszülött fiú lenne — **»római herceg«** lesz. Tudvalevő, hogy a mostani királynak trónörökös korában nápolyi herceg volt a czime. Sok gondot okozott a minisztereknek a keresztelés dolga is, minthogy a **Kvirinálnak** a Vatikánhoz való viszonya következtében kérdéses volt, vajjon a pápa meg fogja-e engedni, hogy a keresztelést egy érsek végezze. Az ez iránt megindított tárgyalások a kívánt eredményre vezettek. A pápa megengedte, ama kikötéssel, hogy a keresztelésnek **Margit özvegy királyné** palotájában kell végbenemnie. Az újszülött keresztanyja **Margit királyné** lesz.

* **Leányozkötés.** A titeli csendőrséget most véres leányozkötés esete foglalkoztatja. **Jocziacs Mladen** mosovini lakos **Angela** leánya ismeretséget kötött **Csirics Milán** odaváló legénygye. Tudtak erről a leány szülei is, sőt azt is megengedték, hogy a legény a házhoz járjon. Mindennek daczára a leány szülei egy más legényhez akarták férjhez adni. A leány **Csirics** rábeszélésére elhatározta, hogy szeretőjével megszökik hazulról. **Csirics** megkérte egyik legénypajtását, **Dinácski Tosót**, hogy segítsen a leány elszökötésében. **Dinácski** ennél fogva csütörtökön este kocsival várta a község szélén **Csirics**et a leánynyal, a tanyára vitte, két napig tartózkodott a szerelmes pár **Dinácski** szállásán, a mikor **Csirics** jó barátjának a gondjaira bizta a leányt s ő haza ment, hogy otthon dolgai után lásson. Három napig tartózkodott otthon **Csirics** s szombat este ismét visszatért a szállásra. A szülők ez alatt meg tudták, hogy leányuk a **Dinácski** szállásán van és vasárnap utánna mentek. A szálláson zárva találtak mindent. Mikor az istálló ajtót felfeszítették, ott találtak **Csirics**et felakasztva a gerendára, fején azonban egy nagy repedés volt látható. A nyomban értesített csendőrség megállapította, hogy **Csirics** bünténynek esett áldozatul, s a gyilkosság elkövetésével **Dinácski** és a leányt gyanúsítják, mivel ezek a szállásról eltűntek s a mint az eddigi nyomozás adatai igazolják, valószínű, hogy Szerbiába menekültek. A leány szülei és a csendőrség most mindent elkövetnek, hogy a szökevények tartózkodási helyét kiphataloják.

* **Adómegintés.** A városi adóhivatal a következő hirdetményt bocsájtotta közzé: Nagyvárad város összes adófizető polgárai az 1896. évi XLIV. t. cz. 55. §. értelmében ezennel felszólíttatnak, hogy kincstári adótarozásukat, valamint az ez után esedékes községi adó, utadó s vízhasználati díjaikat, késedelmi kamat s egyéb költségeket, melyek már 1901. év május hó 15-én befizetendők lettek volna, különbeni megzalogolás terhe mellett 8 nap alatt okvetlenül lefizessék. Nagyvárad, 1901. év május hó 16-án. **Városi adóhivatal.**

* **Rendőri hírek. Talált tárgyak.** A rendőrség a következő talált tárgyakat őrizi: Egy erszény, némi pénztartalommal és egy napernyő. Igazololt tulajdonosa átveheti a rendőrségnél. — **A csirkéfogó.** **Mokány** Tógyer notárius vásári tolvaj és csavargó, tegnap délelőtt négy darab csirkét lopott **Laurán Todorzitol.** A tolvajt a rendőrség elfogta. A motozásnál találtak nála egy végváznat is, — de még ő maga sem tudja, hogy kitől lopta.

Az ifju egyszerre oda kap **Tilda** kezéhez s forró csókokkal halmozva azt susogta:

Szeretlek . . . Erre fogadok bármibe, hogy így volt?

— Hát azután? kérdezősködött **Judit**.

— Azután? . . . Azután lepottyantam és ide estem vissza az én régi kompániámba. Különlegesség az a hölgy! Most már belátom, hogy férfi és női barátság vagy mint a filozofter mondta szó-örlés lehet, de csak nagyon rövid ideig. Mert ha kedvezően kiismerték egymást, az már szoros szerelem. És ezt visszartartani, utálatos szentimentalizmus! . . . Az a hölgy erre a szóra: szeretem, ezt kérdezte: Mint barátját?

— Tán nem volt ki egészen? szólt közbe bosszusan **Judit**.

— Evvel vége lett a jó, bizalmas viszonynak. Erzaike csak ennyit mondott: Csalódtam, maga sem különb a többi férfinnél! De tegyük fel most már; ha nem tudom ezt az igazi különleges hajlamát és soha egy szóval sem érintem a szerelmet, nem gyötört volna folyton a bizonytalanság, hogy ő csak várja a kezdő lépést és látván azt, hogy nem teszem bosszus lesz és mutya fajankónak gondol, kitől ideje már megszabadulni.

— Én legalább így tettem volna! — hagyta helyben **Judit**.

— Már most mi a tanulság az én három hónapos pihenőmből? Mind régi, agyoncsépl

dolgok, melyeket mi felvilágosodott, mindentől ment sajátosság elmék, mégse tudunk előre látni. Nevezetesen: férfi és nő közt a barátság lehetetlen . . . az az, hogy itt lehetséges lett volna, ha kölgyemet alaposan kiismerem, de itt megint a régi axiómához jukadunk ki, hogy a női lehetetlen kiismerni.

— Na há! Istennek csakhogy vége van! — sóhajtott fel a patikus. — Most már ihatunk. Nemzetes asszony! abból a protekcióz 6 hatosos tiszta borból ihatnak ma ugy-e?

— Lesz fiam! De **Zigány** még én kérdek egyet magától. Nem okozott ez magának olyan, hogy is mondjam már boldogtalan fájdalmat?

— Ez? Nekem? Akkor rosszul ismer nemzetes asszonyom! Hozzá szoktatott az ilyenekhez engem már rég a tapasztalat. Fiaatalabb éveimben, busultam volna, de most edzve vagyok minden ellen.

— Fiaatalabb éveiben? Hát ugyan hány éves mostan?

— Bizony már 24.

— Jézusom! Már 24! Mit fog akkor mondani, ha 34 lesz?

— Akkor? . . . azt hiszem bajosan fogok én 34 évig élni.

* **Mibe kerül a Barnum czirkusz** az utazása. A Barnum czirkusz minden vonatja után fizet a magyar állam vasutaknak kilométerenként 8 frtot. Négy vonattal utazik, fizet tehát kilométerenként 32 frtot. A Barnum czirkusz fizetett Budapesttől—Nagyváradig 250-szer 32 frt, annyi mint 8000 frtot, vagyis tizenhatezer koronát.

Ennél aránylag sokkal olcsóbban utazik az uti költségekben nagyon takarékos román király, a ki Fiumétől Predeálig a rendes gyorsvonatokkal utazott, szalon kocsiját s a kisérő kocsit oda csatoltatta a többi kocsi elébe s fizette azt a rendes mérsékelt vontatási díjat, a melyet az étkező kocsikért fizetnek, ha egy külön kocsival, váltott lovakkal utazott Fiuméig, az idő veszteséget nem számítva, tizszer annyi költségbe került az út, mint ma vasúti ellenőrrel és lakáj személyzettel utazó román királynak.

* **A gázgyártulajdonos a nagyvárad szegényeknek.** Campbell F. Colin, a nagyvárad gázgyár tulajdonosa nejevel a napokban Nagyváradon látogatást tett. Látogatását a szegényekre jótékonyssággal akarta emlékeztetni s tegnap az alábbi levél kíséretében 100 koronát küldött Rimler Károly hely. polgármesterhez a városi szegények közt leenzésosztás végett. A levél a következő:

Csekély jelűl azon kellemes látogatásnak, a melyet nóm Lady Angela Campbell és én Nagyváradon tettünk, van szerencsém Önnek ezennel 100 koronát azon kéréssel küldeni, hogy sziveskedjék ezt Nagyvárad szegényeinek tetszése szerint kiosztatni.

Örvendve a szerencsének vagyok Uram az Ön tisztelője

Colin F. Campbell.

* **Amerika vásárol.** Koppenhágából és New-Yorkból érkező egybehangzó jelentések szerint az Egyesült-Államok megvették 4 millió dollárért a dán Antilla szigeteket. Az idevonatkozó szerződést legközelebb az illető parlamentek elé terjesztik jóváhagyás végett.

* **Köszönet-nyilvánítás.** Bognár Sándor, a Bognár és Szántó cég tulajdonosa a nagyvárad és biharmegyei kiskereskedők társulatának ötven koronát adományozott, amit ezton is köszönettel nyugtatunk. Nagyvárad, 1901. május 21. Weintraub Mór elnök, dr. Adorján Armin titkár.

* **Petrovics-Petrezselem Jóska elfogták.** Napok óta mozgósította a rendőrség minden detektívjét Petrovics-Petrezselem Jóska elfogatására, ki legutóbb éppen hatodszer szökött meg a lipótmezei tébolydából, a hova úgykerült, hogy közveszélyes örülnék deklarálták, holott a leg-súlyosabb börtönbüntetés várt rá. Lelkét sok bűn terheli. Lopott, rabolt, a hol csak szerét ejthette, egy alkalommal pedig lelőtte Antal lovasrendőrt, a ki üldözöbe fogta. A detektívek hiába kutattak utána, nem találták meg. Tegnap is csak egy munkásember éber szemének köszönhető, hogy a veszedelmes ember ismét a rendőrség kezébe került. A káposztásmegyeri vízművek körül dolgozó munkások tegnap délelőtt egy ladikot vettek észre, a melyben egyedül ült egy züllött külsejű ember. Utána néztek hosszasan, a mit az evező ember is megnevezhetett, mert erős evezőcsapásokkal nekivágott az újpesti szunyogsziget felső végének. A munkások egyike közben felismerte az evező embert és hangosan figyelmeztette társait:

— Nézzétek a Petrezselem Jóska!

Petrovics is meghallotta a munkások szavait, partra ugrott, a vállára vetette kis kabátját és futásnak eredt. A munkások föllármázták a közeli rendőrszemet. Témán István rendőr az esztergomi vasuti hidon igyekezett elébe kerülni Petrovics-Petrezselem Jóska. Petrovics éppen szembe került vele és a váci-ut felé iramodott. A rendőr utána és a nyomában nagy néptömeg sietett a segítségére. Petrovics régi

szokásához híven kirántotta töltött revolverét és háromszor üldözői felé lőtt. Két lövése nem talált, a harmadik ellenben megsebesítette az egyik munkásembert, a ki erre hátulról a földre rántotta. Petrovicsot. Teman és Szalay rendőrök a kétségbeesetten védekező embert megkötözték, azután kocsiba ültették és bevitték az újpesti rendőrkapitányságra. Most talán majd jobban ügyelnek rá a Lipótmezőn, ha ugyan nem kerül egy méltóbb helyre a fogházba.

* **Veregző tolonczok.** Vakmerő eset történt e hó 16-án Fegyvernek határában. Fegyvernek község előjáróságához ugyanis folyó hó 15-én este egy négy tagból álló tolonczszállítmány érkezett. Az egyik toloncz ott maradt, a másik háromat meg továbbítani kellett a szomszédos öt kilométer távolságra fekvő tolonczállomásra. Az eltolonczolással Rádi Mihály községi szolga bízott meg, a ki a három emberrel a reggeli órákban el is indult. Rádinak még délre vissza kellett volna érkeznie. Az előjáróság azon hiszében, hogy Rádi valami ismerősével találkozott, vagy valami dolga akadt, nem sokat törődött az elmaradásán és csak akkor kezdett érdeklődni utána, a mikor másnap reggel Rádi felesége az előjáróságnál követelte az urát. Az előjáróság akkor kérdést intézett a tolonczállomásra, hogy Rádival mi történt, honnan azt a választ kapták, hogy oda sem Rádi, sem a tolonczok nem érkeztek meg. A megindított nyomozás során e hó 18-án megtalálták Rádi holtestét a fegyverneki erdőben, hol a kíséretére bízott tolonczok leszúrták. A hullavizsgálat alkalmával 18 kés szurást találtak az áldozat testén, melyek közül majdnem valamennyi föltétlen halálos volt. A három gyilkos toloncz Racsér Ferenc czipész malaczkai, Obradofszki Kázmér vasöntő galicziai és Mataushek József csehországi illetőségi napszamosok voltak; ezek a Rádinál volt iratokat magukhoz vették s megszöktek. A csendőrség táviratilag értesítette a környékbeli csendőrséget a gyilkosok személyleírásáról s azok elfogatása iránt megtett minden intézkedést. Rádinak négy apró gyermeke maradt árván.

* **Halál életmentés közben.** Halmos községben vasárnap este 10 óra tájban tűz ütött ki Korányi Ferenc házában. A házbeliek csak akkor vették észre a tüzet, a midőn nemcsak az ő házuk teteje, de a nagy szélvihar következtében a szomszéd házak is lángban állottak. A megrémült lakosság az utcára menekült. A férfiak hozzáfogtak a mentési munkálatokhoz, miközben Jurai Tamás házából hangos segélykiáltások hangzottak. Jurai ugyanis a tűz keletkezésekor nem volt odahaza s felesége gyermekágyban feküdt s vele volt a szobában másik két gyermeke is. Pap Abris és Geréb Ferenc, Juraiék szomszédjai a mikor Jurainé segélykiáltásait meghallották, berohantak a szobába, hogy a beteg asszonyt és gyermekeit kimentsék. E közben az égő tető leszakadt s lecsuszott a ház elébe, teljesen elzárván a kijáratokat és az ablakokat, melyeken át csak úgy ömlött a füst a szobába. A becsapódott lángtól meggyuldtak az ablakfüggönyök és butorok is, minek következtében a bentlévők eszméletüket veszítették. A kint levő emberek látván a veszedelmet, hozzáláttak az égő nádtető széthányásához, míg azonban utat nyitottak a szobába, ott már minden lángban állott. A bent lévő Jurainé három gyermekével, továbbá Geréb és Pap Abris teljesen összeégtek. A három gyermek meg az anyjuk még azon éjjel belehaltak sebeikbe, míg Gerébet és Papot tegnap váltotta meg a halál iszonyu kinjaiktól.

IRODALOM.

Lejáró pályázat. A Magyar Tudomány Akadémia főtávkari hivatala a következő lejáró pályázatra hívja fel az érdeklődők figyelmét: »Kivántatik színmű, melynek tárgya Venczel Ottó és Róbert Károly korábbi veendő. A színművek lehetnek tragédiák, vigjáté-

kok és középfajú drámák; a mondai alapon irt színművek éppen úgy nincsenek kizárva, mint a csak történelmi háttérűek. Jutalma tuzberki Kozma Ferenc alapítványából 100 arany. Határnap 1901. május 31. A jutalom a határidőt követő novemberi összes ülésen ítéltetik oda s december 3-án utalványoztatik ki. A jutalom a viszonylag legjobb műnek is kiadatik, még pedig megosztatlanul. Súly fektetendő a színszerúségre, a versenyforma előnyű tekintetű hasonló, vagy közel hasonló tárgyak felett. A szerzőnek jutalmat nyert színműve tulajdona marad, így ki is adhatja bármikor; azonban tartozik a »Magyar Történelmi Színműtár a Koczán-alapítványból« című gyűjtemény számára díj nélkül átengedni. A pályaművek a fönt kitett határnapig a Magyar Tud. Akadémia főtávkari hivatalához küldendők. A pályázatra vonatkozó részletesebb szabályok az Akadémiai Értesítő májusi füzetében található.

Igazságszolgáltatás.

Megrágalmazott főszolgabíró.

— Esküdtészi tárgyalás. —

— május 21.

A nagyvárad esküdtészi *Millye Gyula* elnöklete alatt ma folytatta a *Török Béla* vingai főszolgabíró által, *Huszóczy István* ellen indított sajtópör tárgyalását.

Az egész nap a tanúk kihallgatásával telt el. Körülbelül husz tanu vallomását vették fel, kik valamennyien részben terhelőleg vallottak *Huszóczyra* nézve.

Legérdekesebb volt a *Stépan Márton* kéményseprő vallomása. Ez előadta, hogy egy ízben Huszóczy oda adta neki a revolverét, hogy tisztítsa ki, mert agyon akarja vele löni a főszolgabírót. *Stépan* természetesen nem engedelmeskedett. Előadja még e tanu, hogy a vádlott lakásán több ízben voltak *tikos gyűlések*, melyekre ő nem ment el s így a lefolyásáról nem tud.

Az összes tanuk német és szerb nyelven vallottak s vallomásukat egyik budapesti szerb tolmács tolmácsolta a törvénytársaknak.

Holnap folytatják a tárgyalást. Még körülbelül harmincz tanu vár kihallgatásra s így valószínű, hogy még holnap sem nyer az ügy befejezést. A vád és védbeszédekre, valamint a verdikt meghozatalára előreláthatólag, csak esütörtökön kerül a sor.

A hétfő óta tartó esküdtészi tárgyalás vádlottja *Huszóczy István* tegnap dr. *Adorján* ügyvédet kérte fel védőjéül.

MULATSAG.

Tiszti majális. Szombaton, e hó 25-ik napján tartják meg a Püspökfürdőben a tisztimajális, melyre külön meghívót nem bocsátottak ki, de a majálisra mindazok hivatalosak, a kik a téli tiszti estélyekre meghívót kaptak. A közönség és a rendezőség a 4 órai vonattal megy ki s 1 óra után külön vonat áll a tánczó publikum (no meg a gardamak) részére. A táncz pont 8 órakor kezdődik. Ezt megelőzőleg sétahangverseny lesz, melynek ügyesen összeállított programja a következő:

1. Nyitány. Luna asszony cz. operettből, *Línketől*.
2. Téli mese. Keringő *Schlögeltől*.
3. Introdukció a *Traviatából*, *Verditől*.
4. Üdvözlés. Polka, *Wetaschektől*.
5. Brigad-retiárt, *Kopetzkiltől*.
6. Egyveleg a Gésákból, *Sidney-től*.

A Kath. Kör juniálisa.

A tavaszi mulatságok közül egyike szokott lenni a legsikerültebbeknek a Katholikus Kör mulatsága. Ennek rendezésére teszi meg ma az első lépést a kör vigalmi bizottsága, mikor ma délután a juniális közelebbi módozatait megállapítja. A bizottsági ülésre az elnök a következő meghívót bocsátotta ki:

A Katholikus Kör legutóbbi választmányi ülésének határozatából van szerencsém a Kath. Kör vigalmi bizottságának tagjait *ma d. u. fél 6 órára* a kör könyvtári helyiségében tartandó bizottsági ülésre meghívni.

Tárgy:

a juniálisi rendezőbizottság megalakítása; a tavaszi mulatság módozatainak megállapítása.

A választmány megbízásából:

Krüger Aladár,
bizottsági elnök.

SZINHAZ.

HETI MŰSOR.

Szerda: Dolovai nábob leánya (Bihari Ákos vendégjátéka).

Csütörtök: Böregér.

Péntek: Trilby (Bihari Ákos vendégjátéka).

Szombat: Ocskay brigadéros (Bihari Ákos vendégjátéka).

Énekek éneke.

Egy bájos, leheletszerűen finom menettű egyfelvonásosban, a párbajban megölt Cavallotti darabjában lépett föl tegnap újra *Bihari Ákos*.

A darab meséjét ismerni fogja mindenki a Magyar Könyvtárból: a fiatal idealista papnövendék egyszerű történetét, a ki a czellájában függő Szulamit-képmását megtalálja unokatestvérében, fölszentelése előtt éppen nyolcz nappal, a kép iránt érzett rajongó ragaszkodás egyszerre az élő iránti szerelemmé válik, a buzgó papjelölthől naiv szerelmes lesz — s a Szulamit-kép felcserelődik az élő Mártával.

Mindaz bájosan naiv jelenetekben, enyelgő párbeszédokban, csengő rimekben előadva lehetetlen, hogy az ember figyelmét le ne kösse egy félórára.

Föltéve persze, hogy mintaszerű előadásban látjuk.

Az efféle naiv dolgokat vagy kiűzően kell adni, vagy sekogy; az első esetben nagy hatása lesz, a másodikban semmi.

A tegnapi előadásban pompásan egymásra találtak *Bihari* (Dénes), és *Szohner* Olga (Mártha), úgy, hogy lehetetlen róluk másként, mint együtt megemlékezni. Mind a ketten teljesen ki tudták tüntetni szerepük valamennyi finom árszalatát: kezdetben a restelkedő tartózkodást, aztán az egyre jobban kigyuló fiatalos hév jeleit, végül az ölelésben kitörő szerelmet. Szohnerre mellettem egy néni önkéntelen elragadtatásában meg is jeyezte jó hangosan:

— Jaj, beh nagy gyerek!

Éppen ilyen jó »nagy gyerek« volt *Bihari* is s mind a ketten nagyon megőrdemelték a tapsokat.

Kis szerepben jó volt *Peterdy*.

Egy csekély kifogás azonban itt is akad. Olyan rövid az Énekek éneke, hogy bizony nem lett volna nagy dolog Szohnernek és Peterdynek is egészen betanulniok a szerepüket,

a mint *Bihari* sugó nélkül mondott mindent. Ez még többet emelt volna a sikeren.

*

Előtte a Paraszt becsületet ismételték meg. Az igazság érdekében megemlítjük, hogy ezuttal az énekar is, a zenekar is jobb volt; *Vank* azonban még mindig nem mérsékelte eléggé — különben igen jó — hangját. Nagyon kiritt.

Műsorváltás. A Rejtett boldogság mára kitzított előadását Pintérné közbejött betegsége folytán el kell halasztani. Eb helyett ma *Herczegh Ferenc* bájos darabja a Dolovai nábob leánya kerül előadásra *Bihari Ákos* vendég szereplésével. A vendégművész ismert, kitzűnő szerepét, *Tarján Gidát* játssa.

Pálmay Ilka Nagyváradon. Pálmay Ilka hirtelen való megbetegedése miatt tudva levően a jövő hétre halasztotta vendég szereplését. A kiváló művész a jövő hét során valószínűen három estén lép föl a *Nebántsvirágban*, *Szép Helénában* s esetleg a *Huszár-csinyben*. Mint érdekes vállalkozást emlíjük meg, hogy a *Szép Helénában* *Páris* szerepére *Ámon Margit* készül.

Bihari Ákos vendég szereplése. *Bihari Ákos*, a Vígsház jeles művésze még három estén lép föl vendég gyanánt. Ma a *Dolovai nábob leánya*-ban *Tarján főhadnagyot*, pénteken a *Trilby*-ben *Svengálit* s szombaton ismét az *Ocskay brigadéros* czimszerepét játssa.

A Böregér. Csütörtökön *Strausz* pompás operettjét, a *Böregért* újítják föl szinpadunkon. Az operett főszerepeit *Ámon Margit*, *Székegy Irén*, *Lányi Edit* és *Nyáray közt* osztanak meg.

Megyeri Dezső ujdonságai. Hogy *Megyeri Dezső* kolozsvári szinigazgató mily kitzűnő ember, bizonyítja az általa kiadott következő színházi értesítés:

A nyári színházat június hó 1-én fogják megnyitni. *Megyeri* igazgató bőven ellátja magát nyári ujdonságokkal, melyek közül *Gerő Károly* »Próbaházasság«-a és a »A kolduló barát« cz. nagysikerű érdekes bohózat kerülnek sorra először.

Tehát az annyira lecsépelet »Próbaházasság«-ot ujdonság gyanánt adja be a jó kolozsváriaknak. Igazán szép tőle ez a nagy áldozatkészség.

Közönség köre.

Mindazok, kik felejthetetlen férjem végtisztességén megjelentek és fájdalommat részvételükkel enyhítették, fogadják érette ezuton hálás köszönetemet.

Nagyvárad, 1901 május 21.

Özv. Serényi Gusztávné

REGÉNY-CSARNOK.

S i b i l l a.

Írta: Adalbert Károly.

Németből fordította: Lubinszky Anna.

99.

— Feleljen *Fraisen* hadnagy!
— Igen tábornok ur!
— Lajos szegény. Édes gyermekem! Nem kell, hogy apád elítéljen. Istenem köszönet érte. Mindnyájan hallgattak. A sebesült lehajtott fejjét.
— Hogy halt meg? kérdé szünet után.

Ismét mély pir ömlött el a fiatal ember arcán, ajka reszketett, anélkül, hogy beszélni tudott volna.

— Önmaga vette el életét?

— Igen tábornok ur!

— Isten irgalmaz. Másképpen nem is lehetett volna.

— Honnan vette a fegyvert. Egyedül volt?

— *Peregrin*, a színész nő megakart menteni és egy töltött pisztolyal ment börtönébe.

— Gyilkos! Csábító! Átkozott! kiáltott az öreg ember szivrepező hangon.

Halványan mint a fal ült mellette *Joachim*. A betegnek vadul felszakított szeme reá nézett.

— Rossz asszony! Átkozott varázsló! Fejére essék a vétek. S én kiméltém! Oh én esztelen!

Nem tudott tovább beszélni. Nyögve visszasett. *Joachim* karjaiba fogta, mert csak ily állásban tudott lélegzetet venni.

— Mindenki menjen el. Egyedül akarok lenni. Ön maradjon. Ön nekem idegen.

A jelenlevők a mellékszobába vonultak. Midőn a szerencsétlen apa *Joachim* egyedül maradt, fejét ennek vállára hajtotta s könyvekben tört ki.

— Fiam, szegény fiam! Isten legyen irgalmas lelkének!

— És azzal ki vétkesebb mint ő? Oh uram ne haljon meg átokkal ajkán.

Az öreg ismét reá tekintett orvosa szédült vonásaira.

— Önnek is rosszat cselekedett?

— Fiatalságom kedvese. Akkor jó és tiszta volt.

— Ő? Nem, nem hiszem!

Egy pillanatig csendesen feküdt *Joachim* karjaiban, belsejében harc dult. Szegény, megsebzett melle fáradságosan emelkedett s beteg tüdejében fuldoklott a lélegzet. Azután nyugodtabb lett. Félig megtört szemeit *Joachim*ra emelte s fáradsággal szólt:

— Te érted, ki úgy bánsz velem, mintha, fiam volnál s mert ő szerette.

— Uram Istenem, bocsás meg nekem, mint neki s ne ítélj el szegény lelkét.

— Most a gyóntatót, azután a golyót rendelte.

— Ugy történt ahogy kívánta.

Joachim nem távozhatott, míg az operációt be nem fejezték, s mint megmondták úgy történt, a hősi öreg ember lelke elrepült. Mivel munkásságának itt vége szakadt, *Joachim* elhagyta a házat.

Az első órák zavarában senki sem kérdezősködött sem a fiatal orvos sem a fogoly után. Bezárta az ajtót maga után s befejezte itt hivatását.

A városban is. Nem volt már semmi keresete, semmi dolga, mint *Rabana* porát lábáról lerázva, ennek örökre hátat fordított. El — el innét! A napokat, melyeket itt átélt, kitörülte emlékezetéből.

— Oh! bár csak sohasem láttalak volna; gondolta magában, mialatt utolsó pillantást vetve felé, sietett, hogy a reggeli vonatról le ne kessen, mely lehető leggyorsabban elrepítette.

*

Még egyszer sem hagyta el ily hosszú időre állását, mióta az elmeógyógyintézet vezetését átvette, mely kezei alatt, mostani nagyszerű kiterjedését nyerte el.

Jelenléte úgy az egésznek mint egyeseknek nélkülözhetetlen volt. Nem minden gondolkozás nélkül fogadta el nehéz politikai küldetését, mely polgártársainak bizalmát tanusította, de azon idő a 48-as évet sem hagyta hidegen.

(Folyt. köv.)

TAVIRATOK.

Delegátusok a királynál.

Bécs, május 21. (Saj. tud. táv.) Ő Felsege a delegátusok fogadása után cerclet tartott. A magyar cercle alatt a delegáció számos tagját tüntette ki megszólításával. Hosszasan beszélgetett

Apponyi Albert gróffal, kinek családi viszonyairól kérdezősködött.

Nikolicssal, ki Milán közeli rokona volt, a szerb udvari dolgokról tárgyalt, mire a körülálló képviselők diszkrétén visszavonultak.

Rakovszky Gézával a választásokról beszélgetett. Ő Felsége midőn e tárgyat felhozta, Rakovszky megjegyezte:

— A választások már igen közel vannak.

Ő Felsége mosolyogva válaszolt:

— No, no! Még nem annyira!

Tisza Istvántól az összeférhetlenségi ügyeket kérdezte s meglepedésének adott kifejezést, hogy a pártnak a nehézségek megoldódtak.

Midőn Horánszkyval az összeférhetlenségi ügyekről beszélt, tréfásan jegezte meg, hogy a tárgyalások alatt Széll elvesztette a hangját. Majd magához intette Széll Kálmánt s megkérdezte:

— Hogy van a hangjával.

Ezután Pulszkyhoz fordult s a gyors tüzelő ágyukat hozta fel, melyekre, — ugymond a király, — nagy összeg szükséges.

Gajárinak megjegyezte, hogy az idén könnyű a tárgyalás, sokkal nehezebb lesz a jövő esztendőben, mert a hadügyminiszter még nagyobb követelésekkel fog fellépni.

Falk Miksának Budapest szépségeit említette fel.

Ezzel a cercle véget ért.

Frigyes főherceg utazása.

Bécs, május 21. Frigyes főherceg és Izabella főhercegnő tegnap este Pozsonyból ideérkeztek. (M. T. I.)

Elhunyt főrendiházi tag.

Budapest, május 21. (Saját tud. táv.) Ribári József főrendiházi tag, ma 66 éves korában Budapesten elhunyt.

Jegyzék a portának.

Konstantinápoly, május 21. Calice báró osztrák-magyar nagykövet, Constanza francia nagykövet és O Connor angol nagykövet ma a portának jegyzékeket nyújtottak át, a melyekben a Tevfik basa külügyminiszter által tegnap és ma a postakonfliktus ügyében tett hivatalos kielégítő nyilatkozatokat tudomásul veszik. A konfliktus elintézése a miniszter által tett ígéretnek beváltásától függ. A három nagykövet Tevfik basa külügyminiszter nyilatkozatait közölte kormányával. (M. T. I.)

A szász-meimari herceg esküvője.

Budapest, május 21. (Saját tud. táv.) Bernát szász-meimari herceg Wiesbadenben ma kelt egybe Lucheriné gróf polgári származású özvegyével. Az esküvőn óriási közönség vett részt.

A spanyol választások.

Madrid, május 21. Az eddig ismeretes választások eredménye szerint 184 liberálist, 70 konzervatívot, egy integristát, egy regionalistát, 6 Canalejo-pártit, 14 köztársaságit, 8 Tetuan-pártit, 14 Gamazo-pártit, 4 nacionalista unionistát, 9 függetlenségit, 3 karlistát és 7 Romero-pártit választottak meg.

Madrid, május 21. A választások alkalmából különösen Jerezben és Cahallerosban (Badajoz tartomány) rendezavarások voltak. A

tömeg az adóhivatalban elégette az okmányokat. A csendőrség a fegyverét használta, miközben egy embert megölték és többeket megsebesítettek. Carmonában (Sevilla tartomány) szintén komoly rendezavarások fordultak elő. Loechesben (Madrid-tartomány) a rendezavarások alkalmával egy embert megölték s ketőt megsebesítettek. (M. T. I.)

Rekviem Hunyady grófért.

Bécs, május 21. Pénteken a Votiv-templomban nagy rekviem lesz az elhunyt Hunyady gróf főszertartómesterért. (M. T. I.)

A búrok ügye.

Pretória, május 21. Blood tábornok megszállta Carolinát.

Fokváros, május 21. A hadműveletekről szóló hivatalos jelentésben a Fokgyarmatba behatolt búr erősítések számát 800 emberre teszik. Szeper kommandója még mindig a Graafreinet és Sommerset East közti vidéken a hegyek közt van, a hol erősen szorongatják. A kommandó hír szerint 100 emberre olvadt össze. A gyarmati csapatok három kisebb osztálya egy összeütközés alkalmával törbe esett. Egy újabb felmerült kommandó vezérét megsebesítették és elfogták. A búrok összes vesztesége április havában 105 halott, 118 sebesült, azonkívül 2193 fogságba esett vagy megadta magát.

London, május 21. Hire jár, hogy Milner kormányzó nem tér vissza többé Afrikába. Egyes lapok jelentik, hogy Rhodes nem helyesli Milner agresszív politikáját és azt ajánlja a kormánynak, hogy enyhébb békefeltételeket szabjon a búroknak, mire ezek készek letenni a fegyvert. (M. T. I.)

A nagy amerikai kiállítás.

Buffalo, május 21. A nagy amerikai kiállítást ma sok ezer ember jelenlétében megnyitották. Felolvasták a legtöbb amerikai államfőkhez érkezett üdvözlő táviratokat. Mac Kinley elnök távirata az ég áldását kéri a vállalatra, üdvözi a vendégeket és kifejezi azt a reményt, hogy a kiállításnak jótékony hatása lesz e hemisféra minden országára és hogy az egész világnak haszna lesz belőle. A távirat végén az elnök bizalomteljes reményének ad kifejezést, hogy a kiállítás bezárása előtt ki fog tűnni, hogy az Egyesült-Államoknak mindinkább növekedő jóléte az idős nemzetnek csak hasznot hoz és hogy az Egyesült-Államok haladása mindig tanúsága annak az isteni eszmének: béke és földön a jóakaratú embereknek. (M. T. I.)

A kínai kérdés.

London, május 21. Lord Landsdowne külügyminiszter a felsőházban ma fontos nyilatkozatot fog tenni a kínai kérdés rendezése tárgyában. Különösen körvonalozni fogja azt az álláspontot, melyet Anglia a bécsi hatalmakkal szemben a kártérít. dolgában elfoglal. (M. T. I.)

Szigligeti-Színház.

Folyószám 213.

Pótbérlet 7. sz.

Nagyváradon, szerdán, 1901. május 22-én

Dolovai nábob leánya.

Színmű.

SZEMELYEK:

Jób Sándor	— — — —	Bognár János
Vilma, leánya	— — — —	E. Kovács Mariska
Özv. Domaházyné Jób huga	— — — —	Tóváry Anna
Szentirmay huszárkapitány	— — — —	Peterdy Sándor
Jankay, neje	— — — —	Szohner Olga
Tarján, főhadnagy	— — — —	Bihari Akos
Lóránt főhadnagy	— — — —	Szarvasi Sándor
Bilitzky-Maróth, herczeg	— — — —	Erdélyi Miklós
Jób háziorvosa	— — — —	Füredi József

HELYTÁRAK: Nagypáholy 7 frt. Földszinti és első emeleti páholy 6 frt. Másodemeleti páholy 4 forint. Zsólye 1 frt 50 kr. Körszék 1 frt 20 kr. Támlaszék 1 frt. Erkélyülés 1-ső sor 60 kr., közép 2-ik sor 50 kr., oldal 2-ik sor 40 kr. II. emeleti zártszék 30 kr. Földszinti állóhely 50 kr., diák és katonajegy 30 kr. Karzati állóhely 20 kr. Egy szinlap 10 kr.

Kezdeté fél 8 órakor, vége 10 órakor.

Jegyek előre válthatók d. e. 10-től 12 óráig, d. u. 3-tól 5-ig. Esti pénztárnyitás fél 7, vasár- és ünnepnapokon este 6 órakor.

A holnapi előadásra jegyek előre válthatók d. u. 3 órától 5-ig a rendes nappali pénztárnál.

Holnap csütörtökön, május 23-án

Bőregér.

Operette.

KOZGAZDASAG.

Nagyváradai hetivásár.

Vásári árjegyzék a nagyváradai piacon 1901. május hó 21-ik napján tartott vásárban eladott termesztermények és élelmiszereknek.

Tiszta buza: 11.—13.40. Kétszeres buza 13.20—12.80. Rozs 13.60—13.—. Arpa 12.—11.60. Zab 12.60—12.—. Tengeri: 10.60.—10.30. Borsó 34.—. Lencse 42.—. Bab 15.60. Köleskása 25.—. Burgonya 5.40. 100 kiló lángliszt 25.50. zsemlyeliszt 25.—. fehérkenyér liszt 24.—, barnakenyér liszt 21.—. széna fuvarral 5.20, szalma 1.20 Szalonna 108.—, 6 kiló zsup-szalma —20, 150 dkg alom-szalma —14. 1 köbm. bükkfa 6.30, tölgyfa 5.80, cserfa 6.70, 100 kiló marhahús —96, öntött gyertya —84. Lámpaolaj —80. 1 liter ó-bor 1.—. Uj-bor —80. Pálinka —72. Szilva-pálinka 1.60. Szesz 2.—. 1 mm. kőszó 21.50, nyers fagyú —48. olvaszt. fagyú 72.—, szapan 48.—, mosott birka gyapjú —.—, magyar gyapjú, —.—. Egy hektoliter ó bor 66.—, új bor 54.—, mész 2.30, kemény faszén 3.20, puha faszén 3.—, kendermag 22.—, köles —, repce —.—, dió 58.—, mogyoró —.—, aszalt szilva 42.—. Egy kilogramm savanyú káposzta —, szalona 1.28, sertéshús —96, juh-hús 64, veres hagyma 18, fog hagyma 50, bors 2.20, paprika 2.40, barnakenyér 20. Egy liter. kőolaj 44, mm. bükköny —.—, 1 mm. luczernamag —.—. 1 mm. lóhere —.—, 1 mm. burgondi —.—.

Marha ártáblázat 1901. május hó 21-ről. Egy pár első rendű jármás ökör 670—720, egy pár másodrendű jármás ökör 550—650, egy pár harmadrendű jármás ökör 280—520, 1 drb fejős tehén 115—260. 1 drb vágó ökör 250 kgr. 180—250. 1 drb vágó tehén 150 kgr. 120—180, 2 drb. veres borju 14—40, 1 drb. fél éves borju 32—48, 1 drb egy éves borju 46—76, két éves borju 70—200. 1 drb hizott sertés 76—130, 3 pár fél éves 30—34, 1 pár egy éves sertés 38—60, 1 pár két éves sertés 68—156. 1 drb igás ló 160—250, 1 pár ökörbőr 40—52. 1 pár tehénbőr 26—36. 1 pár bojubőr 10—22, 1 pár lóbor 10—20.

Forgalmi kimutatás 1901. évi május hó 21-ről. Tiszta buza körülbelül 1500 hltr, kétszeres buza 180 hltr, rozs 400 hltr, arpa 110 hkl. zab 160 hltr, tengeri 500 hltr, burgonya 380 hltr. Lásas jószágok: Hizott sertés mintegy 180 drb, félhizott 270, sovány 250, süldő 840, malac: 750, hizott marha 18, jármás ökör 420, fejős tehén 260, borju 290, bivaly 8, juh és kecske 300, ló 401.

Helich Jenő és Társa

Tőzsde jelentése.

— A Tiszántúli eredeti távirata. —

Határidők.

Budapest, május 21.	
Buza októberre	7.64
Buza áprilisra	7.43
Tengeri	5.34
Rozs okt.	7.30
Zab ápr.	6.70
Káposzta, repce, aug.	—

Értéktőzsde.

Budapest, május 21.	
Oszták hitel	695.75
Magyar hitel	698.50
Allamvasút	686.50
Rimamurányi	500.—
Magyar jelzálog	466.—
Salgótarjáni	—
Wagon-kölcsön	—

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és értéktőzsdén 1901. május 21-én.

Magyar aranyjárdék 4%	117.55
Magyar koronajárdék	92.85
Magyar vasúti kölcsön aranyban 4/10%	120.75
Magyar vasúti kölcsön ezüstben 2 1/2%	100.—
Magyar keleti vasúti államkötvény 1876-ból	118.50
Magyar földterhermentesítési kötvény 4%	92.75
Ralmérsi jég megváltási kötvény	99.65
Horváth-szlavónföldterhermentesítési kötvény	93.50
Magyar nyereséj-sorsjegy-kölcsön	171.—
Tiszszabályozás szegeci sorsjegyek kölcsön	141.50
Oszták járadék papírban	98.25
Oszták járadék ezüstben	97.80
Oszták járadék aranyban	117.60
Oszták korona járadék	97.25
Oszták államsorsjegyek	140.50
Oszták magyar bank részvény	16.70
Magyar hitelbankrészvény	693.50
Oszták hitelintézet részvény	677.50
Párisi vista	95.60
20 frankos arany (Napoleonár)	19.—
Németbirodalmi márka	117.45
London vista	240.45
20 márkás arany	28.—

A szerkesztésért felelős:

Dr. VUCSKICS GYULA.

FÜRDŐI MENETREND.

Érvényes 1901. május 1-től.

Nagyvárad—Püspök-fürdő—Félix-fürdő.

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Nagyvárad	780	950	—	—	435	—	858
Vásártér	722	946	*1133	235	427	648	850
V.-Velenceze	740	1000	1149	301	445	705	915
Rontó †	754	1014	1203	314	459	718	929
Püspök-fürdő	805	1025	1209	321	509	726	939
Félix-fürdő	817	1037	1220	332	521	737	951

Félix-fürdő—Püspök-fürdő—Nagyvárad.

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Félix-fürdő	820	1042	*1221	335	524	741	953
Püspök-fürdő	828	1100	1232	347	541	753	—
Rontó †	842	1104	1236	351	545	758	1009
V.-Velenceze	855	1117	1249	406	600	811	1018
Vásártér	905	1131	1294	421	608	826	1023
Nagyvárad	911	1127	—	—	615	—	1029

A *-gal jelölt csak vasár- és ünnepsnap közlekedik.

Különös figyelembe!

A küszöbön levő lakás változások alkalmával az összes raktáron levő butorszövetek, Creppek, dísz és butorpelüsök árait tetemesen leszállítottuk,

mely körülményre az igen tisztelt vevő közönség szives figyelmét felhívjuk.

Teljes tisztelettel

KUNZ JÓZSEF és TÁRSA cég
Nagyvárad, Szent László-tér.

97—6—15

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

SZENT LÁSZLÓ KÖNYVNYOMDA R. T.

Nagyvárad, Apáczai-utca 3. szám.

Művek,
folyóiratok, hírlapok,
vonalzatok,
gazdasági nyomtatványok,
egyházi, községi
és egyéb
hivatalos nyomtatványok,
körlevelek,
levélborítékok.

Elvállal és készít:
izléses kivitelben
mindennemű
nyomdai munkákat
jutányos árak mellett.
Videki rendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Levélfejek,
számlák, falragaszok,
báli meghívók,
tánczrendek, étlapok,
naplók,
palaczkfeliratok,
névjegyek,
gyászlapok
stb. a nyomdai szakba
vágó nyomtatványok
készítése.

A lat. és gör. szert. kath. egyházmegyei nyomtatványok
raktára.

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.